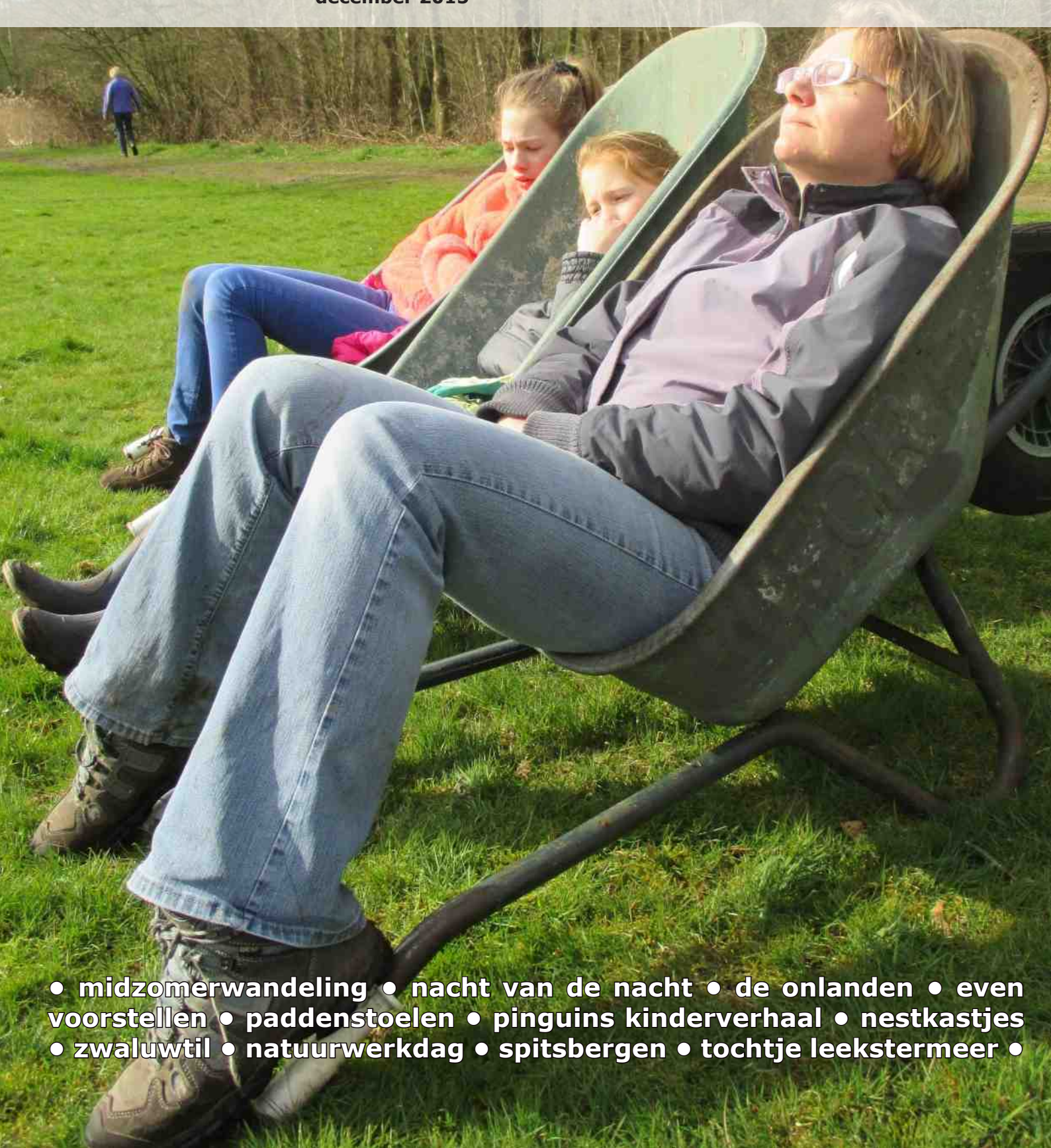

**IVN - afdeling
Peize**

info

**Instituut voor natuureducatie en duurzaamheid
december 2015**

- midzomerwandeling • nacht van de nacht • de onlanden • even voorstellen • paddenstoelen • pinguins kinderverhaal • nestkastjes • zwaluwtil • natuurwerkdag • spitsbergen • tochtje leekstermeer •

Colofon

Voorzitter en redactie Info
Janneke Krooneman
Kerkstraat 19, 9321 HA Peize
Tel: 050-3146968

Secretaris en districtscontacten
Sophie Kattouw
Dubbellooflaan 12, 9321 LK Peize
050-5033303

Penningmeester en ledenadministratie
Henk Wilkens
Baggelaar 9, 9321 AS Peize
050-5033614

Jeugdactiviteiten en redactie Info
Yolanda vd Veen
Karlingakkers 1, 9321 EM Peize
050-3185709

Vormgeving Info: Henk Bakker

e-mail bestuur:
ivn.peize@gmail.com
e-mail activiteitenCie:
ivn.activiteiten.peize@gmail.com
e-mail jeugdcommissie:
ivn.jeugdactiviteiten.peize@gmail.com

website: <http://ivn.nl/afdeling/peize>

Van de redactie

De tweede Info van het jaar 2015. Het is even wennen, twee in plaats van drie edities per jaar. Maar het geeft ons tijd om een mooie serie artikelen te verzamelen en een fraai gevulde Info voor onze leden samen te stellen. En ook deze keer heeft Henk Bakker de vormgeving op zich genomen. Met wederom een fantastisch resultaat. Ook hebben we intussen het hele proces gestroomlijnd, van het verzamelen van de kopij, het editen, en het gereedmaken voor plaatsing. De volgende Info staat gepland in juni 2016. Dat lijkt nu nog heel ver weg, maar voor je het weet staan we alweer aan de vooravond van de zomervakantie! We vragen bij elke activiteit aan een deelnemer om een stukje te schrijven voor de Info. Maar stuur vooral ook leuke waarnemingen in, een mooi gedicht, of zomaar een leuk verhaal. Zolang het maar met de natuur of duurzaamheid te maken heeft. Graag aanleveren uiterlijk 31 mei 2016. In de volgende Info kunnen jullie in ieder geval een stuk tegemoet zien met meer informatie over 'het meest duurzame hotel van Nederland', waarvan de voorbereidingen voor de bouw inmiddels zijn gestart. Het hotel zal verrijzen langs de A7 en het Transferium Hoogkerk, grenzend aan De Onlanden. Zijn we er blij mee of juist niet? Zijn er aandachtspunten waar we als IVN Peize op moeten letten? Hoe

Van de bestuurstafel

Deze keer is er een bijzondere bijzondere info met een reis over de hele werelddbol en een tussenstop over wat er zoal in Peize gebeurt. Janneke Krooneman ging richting de noordpool en een prachtig kerstverhaal voor de kleintjes over de koningspinguïns, die zich thuis voelen in de zuidpoolgebieden. Karina schreef het verhaal over de pinguïns voor haar kleinkinderen, je zou toch maar zo'n geweldige oma hebben! De poolgebieden zijn ongelooflijk mooi en het is er koud. Mensen en dieren hebben zich aan die extreme omstandigheden kunnen aanpassen. Helaas zijn de poolgebieden kwetsbaar en aan de opwarming van de aarde twijfelt niemand meer. Janneke Krooneman ging met Maarten Loonen op poolexpeditie naar Spitsbergen en deed daar samen met diverse wetenschappers onderzoek. Laten we hopen dat de klimaattop in Parijs resultaat gaat opleveren.

We hebben een mooie Natuurwerkdag gehad. Ondanks het slechte weer waren er ruim 30 mensen aanwezig. Er is hard gewerkt in de Heemtuin. Ga maar eens kijken, je weet niet wat je ziet. De beide Jannen (van Bergen en Rotteveel) hebben in het Bosplan zo'n 20 nieuwe nestkastjes opgehangen en de oude kastjes gecontroleerd. De oude kastjes zijn bezet geweest door mezen en 1 boomkruiper heeft het ook aangedurfd. De spechten vinden het verstevigde vlieggat van de kastjes niet in orde en de boel een beetje verbouwen is voor deze mooie vogels gelukkig geen enkel probleem. De kastjes zijn als bouw pakketje gemaakt door Hans van Montfoort. De kinderen hebben ze in elkaar gezet en voorzien van een mooi kleurtje. Dat is handig, want nu kunnen ze hun eigen kastje goed in de gaten houden. Volgend jaar kunt u de contributie niet meer betalen met de acceptgiro. De banken stoppen ermee. Wij gaan over op de automatische incasso. Een voordeel, voor de penningmeester wordt het gemakkelijker.

De Algemene Jaarvergadering is op dinsdag 23 februari in de Peizer Hopbel. De leden vergadering is van 19.15 tot 19.45 uur. Om 20.00 uur geeft Chris Smit een lezing over de begrazing in de Nederlandse Natuurgebieden en nog meer.....andere interessante thema's komen dan vanzelf langs. O.a. de verwilderde katten van Schiermonnikoog, de gebrekkige Jeneverbes verjonging in Drenthe en de Oostvaardersplassen. Zullen we de Hopbel vragen of we die avond langer mogen blijven? Wij nodigen u van harte uit voor de jaarvergadering en wensen u fijne feestdagen en onze beste wensen voor 2016.

beïnvloeden we keuzes die gemaakt worden? Daarnaast zijn we in gesprek met de Provincie, onder andere in samenwerking met de Nederlandse Fietsersbond voor verbetering van de veiligheid van het fietspad langs de Provinciale weg naar Groningen. Als het veiliger wordt, zullen er meer mensen, ook in de winterperiode, kiezen voor de milieuvriendelijke fiets. Dat juichen we natuurlijk toe! In de volgende Info een verslag.

Een tochtje over het Leekstermeer, 4 september 2015

Het originele plan was om op deze avond een vaartocht te maken op het Zuidlaardermeer. Dit gebied heeft zich namelijk in korte tijd ontwikkeld tot een waar vogel Eldorado, dat doet denken aan het Poolse Biebrza gebied, inclusief bevers. Maar een kapotte boot noodzaakte ons om dit tochtje op het laatste moment te vervangen door een tochtje over het Leekstermeer. De tocht over het Zuidlaardermeer zullen we nog een keer in het voorjaar van 2016 organiseren, in de hoop dat de boot dan geen kuren meer heeft. Hier zult u nog van horen.

We verzamelen om 19:00 uur bij Cnossen aan het Leekstermeer en beginnen binnen met een drankje om een regenbui te ontvluchten. De donkere wolken voorspellen niet veel goeds voor de geplande 2 uur die we op het water willen vertoeven, maar de meeste mensen hebben regenkleidij of een paraplu mee dus we wagen het erop. We passen net aan met zijn allen in de grote fluisterboot. Wel zo gemakkelijk voor de beide gidsen.

Het is erg rustig op het meer. We zijn zelfs het enige varende bootje. In de zomermaanden moet het hier behoorlijk druk zijn met recreanten, maar nu heerst er een heerlijke stilte. We vertrekken in oostelijke richting, langs de zuidkant van het meer. Eerst komen we langs het eilandje tegenover de haven, waar elk jaar een behoorlijke populatie (soep) ganzen samen met wilde ganzen broedt. Maar nu is het rustig op het eilandje. Iets verderop zien we bij een inham een drietal lepelaars foerageren. We kunnen de gele plek op hun lepelvormige snavels mooi zien als ze die even niet in het water steken, op zoek naar stekelbaarsjes en ander klein spul. Mooi, die zwiepende bewegingen met hun snavel in het water. We varen door en slaan rechts af de Rodervaart in richting de voormalige vuilstort, waar nu een uitzichtpunt is. Aan de rechterzijde zie ik nog net een grote roof-

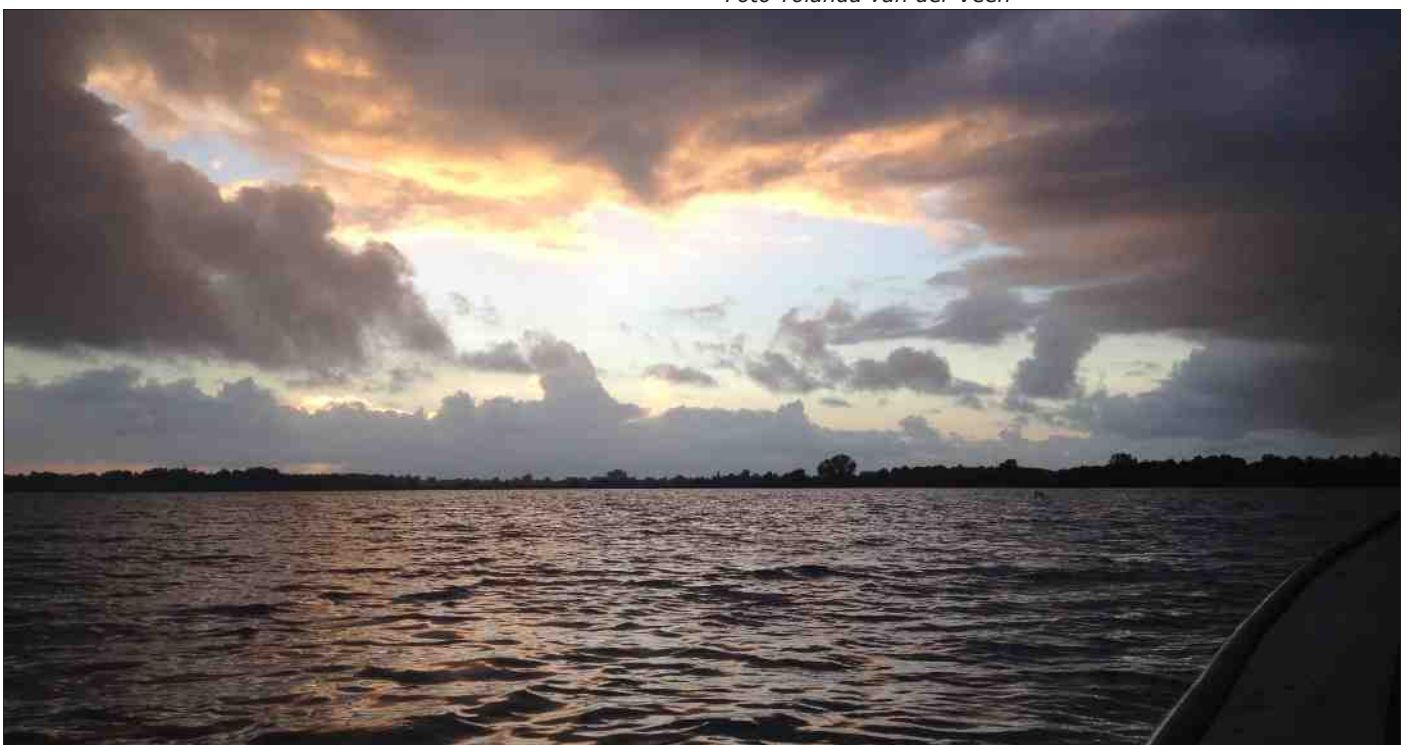

Foto Marc Planting

vogel op een balk in het water zitten: een visarend! Helaas verdwijnt hij snel uit het zicht achter de hoge vegetatie omdat de boot niet zo snel kon stoppen. Geen punt, dacht ik nog. Als we straks omdraaien zal hij er nog wel zitten, en kan iedereen hem wel even zien..... Maar helaas, na omdraaien blijkt de vogel gevlogen, tot ongenoegen van de groep.

Wel vinden we nog bitterzoet aan de waterkant, een overplant die als een ware liaan zich over andere planten heen drapeert. Met zijn paarse bloemen en

Foto Yolanda van der Veen

gele binnenzijde is het een opvallende verschijning. Hij is familie van de nachtschade waartoe ook de aardappel en de tomaat toe behoort. De rode giftige bessen verschijnen in de herfst en schijnen eerst zoet te smaken en dan bitter, vandaar zijn naam. Niet dat ik de bessen ooit uitgeprobeerd heb, overigens. Van twee andere, zeer ongewenste waterplanten overigens geen spoor hier: de exotische Grote Waternavel en de Waterteunisbloem zorgen op veel plekken voor enorme problemen (en kosten) voor waterbeheerders. Op ons tochtje tref ik ze gelukkig nergens aan. Of is dit het resultaat van intensief waterbeheren?

We steken het meer over naar de noordzijde en hebben een prachtig uitzicht tot aan Groningen. Het is nog steeds droog, ondanks de dreigende lichten. We speuren nog naar de Visarend, in de hoop dat hij ergens nog aan het jagen is, maar tevergeefs. Wel zitten er grote groepen jonge kokmeeuwen op het water en een enkele kleine mantelmeeuw. In de verte zien we de kolonie Grote zilverreigers in lage bosjes en struiken. Deze hagelwitte grote reiger is aan een aardige opmars begonnen in Nederland, sinds zijn eerste vestiging in de Oostvaardersplassen in 1978. Hij broedt nog steeds maar op een paar plekken in Nederland, maar hij is inmiddels gedurende het gehele jaar te bewonderen in ons land, zoals bijvoorbeeld in de Onlanden.

Foto Marc Planting

We varen langzaam weer terug richting Clossen. Wonder boven wonder zijn we op een enkel spatje na droog gebleven. Binnen doen we nog een afzakertje. Volgend jaar dus naar het Zuidlaardermeer, ik krijg er nu al zin in!

Chris Smit
(met dank aan Wil Schröder voor het gidsen)

Bij Gerard Stout is afgelopen winter een egeltje komen aanlopen. Er werd een egelhuisje aangeschaft waarna de egel zijn winterslaap is ingegaan in een prachtige nieuwbouwwoning in de tuin!

Foto's Gerard Stout

Midzomeravondexcursie door de Onlanden (25 juni 2015)

Op een mooie zomeravond in juni verzamelt zich rond de klok van negen uur een klein groepje IVN'ers bij het gemaal Broekstukken aan de Noorddijk. Het doel van de avond is eenvoudig: een mooie avondwandeling maken door de Onlanden en tegelijkertijd wat te horen krijgen over de flora en fauna die we tegen komen. Rond de kortste nacht (midzomernacht) kun je natuurlijk nog lekker lang 's avonds buiten actief zijn. Nog een reden om de wandeling 's avonds te doen is om wellicht iets te horen te krijgen van de illustere moerasvogels die de Onlanden inmiddels rijk is. Een aantal zingen namelijk vooral in de late avonduren, zoals de Kwartelkoning en het Kleinst Waterhoen.

Maar zoals gezegd, aan alles wat we tegenkomen en wat we interessant vinden, wordt aandacht besteed. Zo treffen we aan het begin van de wandeling over de dijk een aantal typische laagveen-soorten voor die mooi in bloei staan. In de sloot bloeit de Gele plomp volop; de bloem lijkt op een reusachtige boterbloem (maar is het niet), en de plant heeft typische grote sla-achtige bladeren onder water terwijl de drijvende bladeren waterlelie-achtig zijn. Wie kent de uitdrukking: 'in de plomp vallen' niet? Ook bloeien er al een aantal Grote boterbloemen in de moerassige delen. De Grote boterbloem is dus geen groot uitgevallen 'gewone' boterbloem, zoals in onze groep werd gedacht, maar een typische laagveen soort die in andere delen van het land feitelijk vrij bijzonder is. Hij is erg sierlijk en wordt ruim 1 m hoog. Even verderop kleurt het veld paars van de Kale jonker, een distelsoort van natte graslanden en moerassen. Indrukwekkend, zo'n groot paars veld. Wie durft te beweren dat distels lelijk zijn?

Boven de Onlanden zijn veel zwaluwen insecten aan het vangen voor hun jongen. Dit biedt een mooie gelegenheid om de verschillen tussen de verschillende zwaluwsoorten nog eens te bekijken. Zo zien we vooral Boerenzwaluwen, met hun typische diepe vorkstaart en rode tekening op de kop. Ook zien we wat hoger in de lucht groepjes Gierzwaluwen, met hun typische lange sikkelvormige vleugels. Ze zijn ook prima te herkennen aan hun 'gegier', een schel geluid wat onlosmakelijk verbonden is met mijn zomergevoel. Ook vliegen er wat Huiszwaluwen rond, die een stukje kleiner zijn dan boerenzwaluwen, geen diepe vorkstaart hebben, maar wel een duidelijke witte stuit. Gelukkig zien we geen oeverzwaluwen. Deze soort lijkt namelijk (in silhouet) sterk op de huiszwaluw en dat zou alleen maar tot verwarring leiden...

Even verderop komen we uit op de Wolddijk. In de

hoogspanningsmast is een vrouwtje torenvalk flink aan het 'kekken', een herkenbare alarmroep van deze soort. Het lijkt erop dat ze een nest heeft gebouwd in de mast, dit terwijl op nog geen 50 m van die plek een torenvalkenkast in een boom hangt die eerdere jaren wel bezet werd. Ik ben erg benieuwd of het nest in de mast dit jaar daadwerkelijk jongen heeft voortgebracht. In het struweel langs de Wolddijk is nog even kort een spotvogel te horen. Deze kleine lichtgele zangvogel staat er om bekend om in zijn zang veel andere vogels te imiteren. Zo gebruikt deze duidelijk strofen van de koolmees. Maar goed, zonder verrekijkers en kennis van vogelgeluiden is zo'n soort lastig aan een groep te laten zien.

Kwartelkoning. Foto: Sovon

De wandeling gaat verder langs een nat elzenbos. Ondoordringbaar zompig moerasbos. Zo moeten vroeger grote delen van de Onlanden er uit hebben gezien. Ik heb begrepen dat een toename van dit type moerasbos niet echt gewenst is in de Onlanden, omdat het niet goed verenigbaar zou zijn met de huidige waterbergingsfunctie en het open karakter van het gebied. Wel jammer, want ik kan dit ruige natuurtype wel waarderen en ik vind juist de natuurlijke ontwikkeling

van het gebied, met hier en daar een nieuw stukje bos, zo spannend.

Op het fietspad richting Gemaal Zanddijk hoor ik een bekend geluid. Het klinkt als een kammetje waar je overheen raspt: *Crex crex, crex crex, crex crex*. Een Kwartelkoning! Daar was het ons vanavond (onder andere) om te doen geweest. De groep is content. De Kwartelkoning is typisch zo'n moerasvogel die je eigenlijk nooit te zien krijgt, maar wel goed hoort is als hij aanwezig is. Hij roept zijn eigen naam. In het latijn dan, want zijn wetenschappelijke naam is *Crex crex*. In elk geval makkelijk te onthouden, nietwaar? Dit gebied, de Broekenweering, lijkt ook erg geschikt voor de Kwartelkoning. Lekker hoog nat grassland, rijk aan kruiden, en vol met insecten. In het begin van de 20e eeuw was deze soort nog een algemene broedvogel in Nederland, maar hij is zeer zeldzaam geworden door de intensivering van de landbouw. Dit jaar lijken er weer een aantal broedgevallen in de Onlanden te zijn. We hebben er in elk geval 1 gehoord!

Voltaan lopen we weer terug over de dijk richting de fietsen. Er staat nog een ree vredig te grazen tussen de Kale jonkers. Het is al bijna half elf 's avonds maar nog steeds niet donker. Tijd om af te sluiten. Weliswaar waren we slechts met een klein clubje mensen, mede door enige interne miscommunicatie, maar ik kijk terug op een geslaagde eerste 'Midzomernacht' wandeling door de Onlanden. Volgend jaar weer (en meer)!

Chris Smit

IVN Natuurgidsencursus

Van september 2013 tot juni 2015 heb ik in Norg de IVN Natuurgidsencursus gevolgd. Eigenlijk was het een vrij spontane actie van mij om deel te nemen. Tijdens een kennismakingsgesprek bij Natuurmonumenten (ik wilde hier als vrijwilliger aan de slag) ontmoette ik iemand (ook vrijwilliger) die de IVN Natuurgidsencursus zou gaan doen. Hij vertelde dat de training die avond zou gaan beginnen en dat hij gehoord had dat er nog één plekje vrij was! Enthousiast geworden door zijn verhalen besloot ik me ook aan te melden voor de cursus. Ik kon meedoen. Wat een geluk!

Ondanks het spontane karakter van mijn besluit heb ik geen moment spijt gehad. De natuurgidsencursus was een feestje. Ongeveer 1x in de 2 weken was er een cursusavond en ongeveer 1x in de maand was er op zaterdagochtend een natuurexcursie. Vaak met het zelfde onderwerp als van de cursusavond. Vele verschillende natuuronderwerpen zijn de revue gepasseerd. Van paddenstoelen tot 'beleven van de natuur' en van waterdiertjes tot 'gelaagdheid in het landschap'. Vaak werd voor het te behandelen thema een deskundige uitgenodigd. Bijvoorbeeld Marjanne Huising die alles kon vertellen over kruiden en eetbare planten. Of Annemarie van Diepenbeek over diersporen en Jeroen Heindijk, een soort bomenfluisteraar, over bomen. Naast pure kennisoverdracht was er ook veel aandacht voor natuurbeleving en de vraag wat je eigen verbinding is met de natuur. Dit sprak mij persoonlijk erg aan.

De groep bestond in het begin uit 35 (!) cursisten. Een grote groep! Allemaal heel verschillende mensen maar gelijkgestemd over één ding: de natuur. En dat scheidt een band. Na het eerste jaar zijn er wel wat mensen gestopt. Uiteindelijk hebben 21 mensen het officiële diploma Natuurgids IVN behaald. Het was inmiddels een hechte groep geworden.

Zoals gezegd had elke cursusavond een bepaald onderwerp of thema. Bijvoorbeeld mossen, watervogels, insecten en zoogdieren. Maar ook didactiek en het nieuwe natuurbeleven, gepresenteerd door een deskundige op dat gebied. Elke cursusavond begon met een biologisch moment verzorgd door één van de cursisten. Als cursist moest je 5 minuten voor de groep iets presenteren dat met de natuur te maken heeft. Dat kon van alles zijn. Een kleine diapresentatie over een onderwerp naar keuze, een luister-spelletje met verschillende natuurgeluiden. Het was vaak leuk en verrassend. Altijd wat anders.

Ook kregen de cursisten de opdracht een natuurdagboek bij te houden. Een persoonlijk dagboek waarin je bijzondere of opvallende momenten in of met de natuur beschreef. Tijdens de cursusavond was er, na de pauze, altijd het dagboekfragment. Eén van

de cursisten las daarbij een stukje voor uit z'n eigen dagboek. Dit leverde vaak hele mooie kleine verhalen op. Bijvoorbeeld iemand die een bijzondere ontmoeting beschrijft met een dier of hoe de natuur iemand raakt of troost biedt. Soms grappig, vaak ontroerend. Erg mooi. Hoewel ik me er echt een beetje toe moest zetten om een stukje te schrijven vond ik het uiteindelijk leuk om te doen.

Ook een onderdeel van de gidsopleiding, was een stage bij een IVN afdeling (deze heb ik uiteraard bij IVN Peize gelopen). Ook het intensief volgen van een stukje natuur in je eigen buurt, een adoptieterrein. Wat leeft er, hoe is het gebied ontstaan, welke veranderingen zie je gedurende de seizoenen etc. Als adoptieterrein heb ik de voormalige Heemtuin in het bosplan van Peize gekozen. Op deze locatie heb ik ook m'n eerste mini-excursie gegeven. We werden immers opgeleid tot gids.

De laatste grote opdracht was het maken van een educatief eindwerkstuk. Bij deze eindopdracht was het de bedoeling om voor een bepaalde groep een educatief programma te ontwikkelen dat ook werkelijk uitgevoerd kan worden. Samen met drie anderen heb ik een "Natuur Beleef Doos!" voor kinderen en jongeren met een verstandelijke beperking gemaakt. Een doos vol met materialen en opdrachten die je kunt doen met deze doelgroep. Eén van ons groepje werkt op een zorgboerderij. Dat was geweldig want de activiteiten die we bedachten konden we uitvoeren en testen met de bewoners van die zorgboerderij. Een aantal zondagmiddagen zijn we met deze jongeren de natuur (rond Appelscha) ingetrokken en hebben we verschillende activiteiten gedaan. De nadruk lag hierbij vooral op het gebruik van de zintuigen. Dingen uit de natuur ruiken en proeven, goed kijken en luisteren. Zoals bijvoorbeeld zelf een geurpotje maken. Deze eindopdracht vond ik erg leuk om te doen. Kinderen met een verstandelijke handicap is een leuk doelgroep. Ze zijn vaak enthousiast en vrolijk. Je krijgt ook veel van hen terug, ik kreeg er energie van. Ons eindwerkstuk werd ook binnen het IVN goed ontvangen. Zo goed dat we op de IVN Scharrelkids Inspiratiedag een workshop hebben gegeven over ons project en zelfs bij de landelijke raad van het IVN een presentatie hebben gegeven. We willen graag door met het project en zijn aan het nadenken, hoe hier invulling aan te geven.

Met mijn IVN gidsdiploma op zak wil ik me, naast het verder uitwerken van dit project, richten op kinderen. Het doen van activiteiten met en voor kinderen. Ook een vrolijke, leergierige doelgroep!

Margriet Nijhoff

Jeugdactiviteit nestkastjes timmeren en verven, 12-10-2015

Twee jaar geleden heeft de jeugdactiviteitencommissie van het IVN deze activiteit ook al een keer georganiseerd. Het was toen een groot succes en deze keer niet minder. Het bosplan kon nog wel wat vrolijk gekleurde nestkastjes gebruiken, dus hebben we deze activiteit nog een keer op de agenda gezet. Uiteindelijk waren er een stuk of 18 kinderen die op deze activiteit afkwamen.

Hans van Montfort heeft samen met zijn mannen pakketjes samengesteld voor koolmeesjes deze keer. Een nestkastje bestaande uit: een voor- en achterkant, onder- en boven-

kant, zijkanten, voorgeboorde gaatjes, schroefjes, scharnier voor het dakje en een haakje. Heel fijn! Er werd goed geschroefd om de kastjes in elkaar te zetten. Als dat af was kon er door gegaan worden naar de andere tafel. De kinderen mochten de kast-

jes kleuren met waterverf of met beits. De kinderen waren er enthousiast mee bezig, het werden ware kunstwerkjes.

Vanochtend liep ik door het bos met mijn jonge hond en zag ik al die kastjes hangen. Het ziet er zo ontzettend vrolijk uit. Er werd twee jaar geleden aanvankelijk gevreesd voor vandalisme, in het verleden werden de kastjes wel eens vernield. Maar tot nu toe hangen de kastjes veilig en wel in het bosplan. En ze zorgen voor nakomelingen. Van de kastjes van twee jaar geleden waren er van de 25, 23 bewoond!!

In maart tijdens de NL doet dag, gaan we vast weer even kijken of de kastjes nog schoon gemaakt moeten worden en volgend jaar bij de natuurwerkdag zullen we eens kijken hoeveel er dan bewoond zijn.

Foto's Yolanda van der Veen

Jeugdactiviteit nestkastjes timmeren en verven, 12-10-2015

Foto's Yolanda van der Veen

Paddenstoelen in het bos

Vanochtend liep ik in het bos met onze Kaya, een 14 weken oude witte Zwitserse herder. Eerder kwam ik amper in het bos, maar tegenwoordig behoor ik ook tot de hondenbezitters en loop ik meerdere malen per week even een rondje. Even langs de heemtuin, het beukenbos en het dennenbosgedeelte. Of even naar het Mensingebos, Sterrenbos. Heerlijk.

En deze herfst was het zo prachtig. Door het droge en warme weer waren er veel, wat zeg ik, heel veel paddenstoelen in alle soorten en maten. De namen weet ik maar van enkele soorten, maar het was een schoonheid. De foto's wilde ik jullie niet onthouden.

Yolanda van der Veen

Spitsbergen: mee met de grootste Nederlandse poolexpeditie ooit!

Op zaterdagavond 8 augustus nam Maarten Loonen, poolonderzoeker en expeditieleider van de grootste Nederlandse poolexpeditie, contact met mij op: er was een plekje vrijgekomen in het wetenschappelijke team van de expeditie. Ik stond op de reserve lijst, of ik nog belangstelling had..... Tuurlijk had ik belangstelling. Het voelde direct als een kans uit duizenden! Een unieke kans om samen met "doorgewinterde" poolreizigers dit unieke gebied te mogen bezoeken en ervaren en een geweldige kans voor mijn wetenschappelijke ambities. Een expeditie van 10 dagen (19-28 aug) met het schip de Ortelius naar de oostkant van Spits-

Succesvol monstertje genomen voor verder onderzoek
Foto Janneke Krooneman

Tussen Kapp Lee en Rosenbergdalen. Foto Nienke Beintema

bergen, het eiland Edgeøya (78° noorderbreedte). Een eiland waar het vanwege een koudere golfstroom vanuit het noord-westen (Nova Zembla, Siberië) zeker zo'n 4 graden gemiddeld kouder is dan aan de westkant van Spitsbergen. Er woont niemand. Het is één van de meest afgelegen en pure wildernissen. Het is een belangrijk leefgebied voor poolvossen, rendieren en ijsberen. Vroeger, in de periode 1968-1988 is in dit gebied veel onderzoek gedaan door onder andere Nederlandse wetenschappers. In die tijd was er een Nederlands poolstation gesitueerd op het eiland, op Kapp Lee. Ijsberen, toendra-vegetatie, vogels, rendieren, ijs en archeologie (walvisvaarders) waren onderwerp van stu-

die. In die tijd zijn met name in de zomerperiodes zeer veel gegevens verzameld en deze zijn allemaal goed bewaard in het archief van de Rijksuniversiteit Groningen. Door nu, zo'n 30 tot 50 jaar later terug te gaan met een uitgebreid team met wetenschappers, zijn in korte tijd heel veel gegevens verzameld, die momenteel worden vergeleken met onderzoeksresultaten van destijds: Is de vegetatie veranderd? Hoe zit het met de permafrost? Hoe gaat het met de zeezoogdieren als walvissen, dolfijnen, robben en walrussen? De vogels? De ijsberen, vossen en rendieren? Hoe gaat het met het ijs, de gletsjers? Hoe zit het met de biodiversiteit van de vissen? En het microleven in zee? Zien we gevolgen van milieuvervuiling? Van de opwarming van de aarde? Aan boord waren ruim 50 wetenschappers van verschillende disciplines, aangevuld met pers, kunstenaars, bestuurders en toeristen (zie www.sees.nl). Ultieme doel van de missie: aandacht genereren voor dit prachtige en kwetsbare poolgebied en multidisciplinair onderzoek naar de impact van menselijk handelen.

En dan zit je dus met nog zo'n 50 wetenschappers aan boord van een expeditie schip. En dat 10 dagen lang. Allemaal met een gemeenschappelijk doel: je eigen onderzoek kunnen doen en anderen daar helpen waar het kan. En allemaal op nagenoeg dezelfde plek op hetzelfde moment. Met dezelfde spanning: kunnen we wel komen waar we willen zijn? Is er (te veel) zee-ijs? Zullen er ijsberen rond banjeren waardoor we niet aan land kunnen voor ons onderzoek? Of waait het te hard, waardoor we niet veilig met de zodiak-boten kunnen varen? Dan blijkt dat we ongelooflijk veel

Gletsjer Burgerbukta. Foto Janneke Krooneman

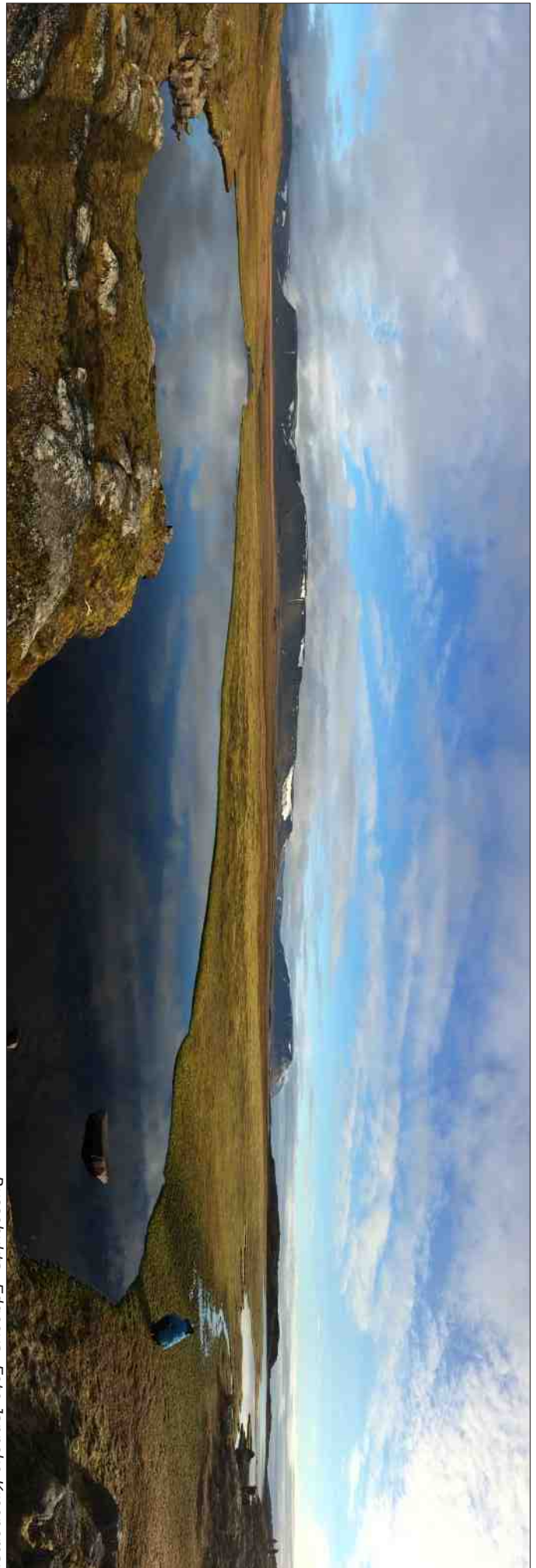
geluk hebben wat betreft de timing van de expeditie: juist aan het begin van de expeditie is het zeeijs net voldoende gesmolten om er doorheen te komen. De eerste nacht hebben we nog veel last gehad van wind en hoge golven (bijna iedereen werd zeeziek). Daarna volgden nagenoeg windstille dagen. Met veel stralend zonnig weer (en dat 24 uur per dag!) en een paar dagen met mysterieuze mist en wat regen. En slechts twee maal konden we niet aan land vanwege een 'beer-alarm'. He, wat vervelend! Wel hele mooie ijsberen in hun eigen habitat mogen zien. Onvergetelijk! Gelukkig hebben alle wetenschappers (en ik dus ook) hun onderzoek naar tevredenheid kunnen doen, spullen en monstertjes verzameld voor verder onderzoek, veld-meetgegevens verzameld en onuitwisbare indrukken kunnen voelen en ervaren en het overweldigd zijn door de niet te bevatten schoonheid van de wildernis: oneindig, puur, ontroerend en intens. Tijd voor het verwerken van dit alles was er niet. Dat moest, net zoals het meeste onderzoek, na thuiskomst nog gebeuren. Als ik weer naar de foto's kijk, of nu bezig ben dit verhaal te schrijven, voel ik het poolvirus weer opkomen....Ik ben, voor de rest van mijn leven, besmet geraakt met dit virus: verliefd op het poolgebied. Dank je wel Maarten! Wie weet mag ik nog eens terug voor mijn onderzoek, dat inmiddels is opgestart. Ik ben biotechnoloog aan de Rijksuniversiteit Groningen en was één van de weinige wetenschappers aan boord die zich juist op de kracht van het poolgebied richtte in plaats van op de kwetsbaarheid. Het Arctische gebied herbergt namelijk een schat aan unieke (micro)biologie. Zo zijn er bacteriën die allerlei stoffen afbreken en kunnen maken bij lage temperaturen. Ze zijn belangrijke motoren in de kringlopen. Ik heb op verschillende plekken op Spitsbergen en Edgeøya monsters genomen. Op dit moment probeer ik op het laboratorium daaruit bacteriën te vangen die bij lage temperaturen voor ons hele "coole" dingen kunnen doen. Bijvoorbeeld bio-olie vrijmaken uit algen. Nu is het vrijmaken van bio-olie uit algen nog erg kostbaar, waardoor bio-olie eigenlijk niet concurrerend is met olie uit fossiele brandstoffen. Als we bio-olie vrijmakende bacteriën vinden in het poolgebied (die dus goed werken bij lage temperatuur) dan kunnen we ze in een energiezuinig industrieel proces gebruiken. Dan komt productie (en gebruik!) van bio-olie echt een stap dichterbij. Dit zal de transitie naar een groene economie een mooie stimulans geven!

Janneke Krooneman

Zwarte Zeekoet met Ortelius. Foto Frans Buijer

Rusebukta, Edgeøya. Foto Janneke Krooneman

Voorstellengidsen Voorstellengidsen Voorstellengidsen Voorstellen

Mijn naam is Jan Beuving.

Ik woon sinds 1974 in Roden samen met mijn vrouw Jannemarie. Als je 40 jaar in dit mooie dorp woont mag je je wel een beginnende Rôner noemen.

Geboren in Beilen, mag ik me in ieder geval wel een echte Drent noemen (die overigens de

taal ook nog vloeiend en graag spreekt).

Ik heb in verschillende plaatsen gewerkt bij diverse soorten onderwijs. Al ben ik begonnen als docent biologie bij (het reeds verdwenen) Ulo onderwijs, het grootste deel heb ik gewerkt aan een MEAO te Groningen als docent bedrijfseconomie.

Na mijn pensionering in 1998 heb ik mijn oude liefde weer opgepakt en heb me gemeld bij het IVN te Roden, waar ik tot het vorige jaar als gids heb gewerkt. Voor de afloop daarvan kan ik u verwijzen naar het stukje dat Wil Schröder heeft geschreven.

Mijn band met de natuur is bijna net zou oud als ik ben. Mijn vader heeft mij al van jongs af aan de ogen geopend voor de mooie wereld om mij heen en nam mij mee op zijn zondagse wandelingen. Ik heb op verschillende plekken gewoond, maar altijd in de buurt van natuurgebieden die de moeite waard zijn. In Beilen bij het Dwingelder veld en de daarbij behorende bossen, in Aalsmeer bij de Westeinder plassen en de omringende wetlanden en nu in het prachtige Noord Drenthe, waar ik na al die jaren nog niet uitgestudeerd en uitgekeken ben.

Ik wil graag de mensen mee laten genieten van alles waar ik ook van geniet. Een eigenschap die je als natuur- en landschapsgids goed van pas komt.

Ik stel mijn diensten nu beschikbaar voor het IVN te Peize, De Stichting Het Drentse Landschap en het Landgoed Mensinge. Ik ben begonnen als natuurgids, maar heb me de laatste jaren verder kunnen ontwikkelen als landschap- en landgoedgids, waarvoor we met een kleine groep gidsen geruime tijd een cursus hebben gevolgd.

Ik ben daardoor ook zeer geïnteresseerd geworden in de geschiedenis en de geologie van deze streek. De Kleibosch is hiervoor een heel interessant gebied.

Het lijkt me voor de Paizers best interessant om zich hier eens door Wil en mij te laten rondleiden.

Jan

Mijn naam is **Wil Schröder**

en ik woon met mijn echtgenote Lia Snoek aan de Achtersteweg in Roderwolde. Mijn liefde voor de natuur heb ik van huis uit meegekregen. Aan het einde van mijn werkzame leven als docent aan de Hanzehogeschool liep ik een docentstage bij Natuurmonumenten. O.a. daardoor heb ik zo'n 5 jaar geleden bij IVN Roden de opleiding tot natuurgids gedaan en sindsdien heb ik mij als vrijwilliger aangemeld bij het IVN, Het Drentsche Landschap en later ook bij Staatsbosbeheer. Sinds kort ben ik ook als gids verbonden bij het Nationaal Park Drentsche Aa, een gebied waar ik ben opgegroeid en dat ik daardoor vrij goed ken.

Door een onverkwikkelijk conflict met het bestuur van IVN Roden heeft de vrijwel volledige gidsenwerkgroep (7 gidsen) haar lidmaatschap van die afdeling opgezegd en zijn overgestapt naar andere afdelingen in de buurt. Een aantal mensen heeft zich aangemeld bij IVN Leek en samen met Jan Beuving heb ik mij beschikbaar gesteld voor het gidsenwerk bij IVN Peize. Als inwoner van Roderwolde voel ik mij erg betrokken bij het nieuwe natuurgebied *De Onlanden* en leid daar dan ook graag excursies. Ook het schitterende natuurgebiedje *De Kleibosch* bij Roderwolde is een mooie plek om mensen niet alleen kennis te laten maken met de prachtige flora en fauna, maar ook met bijzondere geschiedenis van het gebied.

Door een onverkwikkelijk conflict met het bestuur van IVN Roden heeft de vrijwel volledige gidsenwerkgroep (7 gidsen) haar lidmaatschap van die afdeling opgezegd en zijn overgestapt naar andere afdelingen in de buurt. Een aantal mensen heeft zich aangemeld bij IVN Leek en samen met Jan Beuving heb ik mij beschikbaar gesteld voor het gidsenwerk bij IVN Peize. Als inwoner van Roderwolde voel ik mij erg betrokken bij het nieuwe natuurgebied *De Onlanden* en leid daar dan ook graag excursies. Ook het schitterende natuurgebiedje *De Kleibosch* bij Roderwolde is een mooie plek om mensen niet alleen kennis te laten maken met de prachtige flora en fauna, maar ook met bijzondere geschiedenis van het gebied.

Kleiputten in De Kleibosch

Naast het begeleiden van excursies geef ik ook wel lezingen, o.a. over mijn lievelingsdier, de das. Vorig jaar hebt u in Info al een verhaal van mij over de das kunnen lezen.

Natuurlijk hoop ik de leden van IVN Peize spoedig op één van de excursies, of op een lezing te ontmoeten.

Wil

Kleiputten in De Kleibos

Op pad in De Onlanden

Door Wim van Boekel

Het winterhalfjaar begint al aardig op gang te komen. Kolganzen vliegen in steeds grotere aantallen heen en weer in De Onlanden, blaadjes vallen massaal van de bomen en de handschoenen mogen al bijna weer aan op de fiets. Tijd voor een echt winterwerkje in De Onlanden: Ottersprints verzamelen, liefst zo vers mogelijk. Spraint is een deftige benaming van poep. Het klinkt minder vies, en ook wel lekker wetenschappelijk, als je uit kunt leggen aan de voorbijganger dat je bezig bent "sprints te verzamelen" in plaats van "poep te rapen". Het komt uiteraard op hetzelfde neer. Gelukkig is Otterpoep heel wat aangeneramer om mee in aanraking te komen dan de keutels van bijvoorbeeld Vos, of hond. Een verse

vossenkeutel ruik je meters tegen de wind in en die reuk is niet erg prettig. Ottersprints ruiken eigenlijk best wel lekker (vind ik); een beetje naar vis en vanille. Ik heb er dan ook geen moeite mee om ze op te rapen. Maar bij het verzamelen dat ik nu ga doen, is het juist de bedoeling dat ik ze niet aanraak. Het gaat namelijk om het Otter-DNA in de sprints en dat mag niet verontreinigd raken met menselijk DNA.

Gisteren heb ik op een aantal plekken in De Onlanden, waarvan ik weet dat er regelmatig Otters langs komen, gezocht naar sprints. Net als veel andere roofdieren markeren Otters hun territorium met uitwerpselen. Overal waar ze aan land gaan wordt een klein keuteltje gedraaid, liefst op een opvallende plaats, zoals een verhoging of kale plek. Onder bruggen zijn vaak sprints te vinden, maar ik vind ze ook regelmatig onder bomen die langs het water staan, of op hoeken van sloten. Alle sprints die ik gisteren vond heb ik verwijderd. Dus als op die plekken vandaag weer een spraint ligt, dan is die 'dagvers'. Voor het DNA onderzoek is het van belang zo vers mogelijke sprints te verzamelen. Het DNA breekt namelijk snel af. Een spraint van een paar dagen oud is eigenlijk al niet meer bruikbaar voor onderzoek. Dat is ook één van de redenen waarom ik de sprints juist in de winter verzamel. Het DNA blijft bij lage temperaturen veel beter bewaard. Een andere reden is dat de Otter zijn/haar territorium in de winterperiode veel meer markeert dan in het zomerseizoen. Daarnaast zijn de sprints 's winters makkelijker te vinden dan in de zomer, als de vegetatie hoog en dicht is.

Foto 2: goede plek om te zoeken naar Otter sprints: een boom langs het water

Ik heb geluk. De Otters zijn actief geweest vannacht. Er staan mooie verse pootafdrukken in de kale grond onder een brug en op drie verschillende plekken vind ik nieuwe sprints. Elke keutel pak ik

Foto 1: verse pootafdrukken van Otter en Bruine Rat onder een brug

met behulp van twee takjes op en doe ik in een potje met 96% alcohol. Dat klinkt simpel, maar is soms best lastig. Iedereen die wel eens met chinese stok-

jes gegeten heeft weet wat een gekluns het kan zijn. Maar uiteindelijk lukt het toch zonder geknoei. Snel het deksel op het potje en dan goed schudden om de alcohol tot in de spraint door te laten dringen. Dan blijft het DNA zo goed mogelijk bewaard. Ik ben tevreden met de 'vangst' van vandaag. Morgen doe ik een ander deel van De Onlanden. Als alle potjes gevuld zijn, stuur ik de monsters op naar Alterra in Wageningen.

Daar wordt de Otterpoep uit het hele land verzameld en geanalyseerd. Helaas duurt het dan nog wel een half jaar of langer voor ik weet hoeveel Otters er deze winter in De Onlanden verblijven en of het nog steeds dezelfde dieren zijn als vorige winter. Maar goed, eerst maar zien dat ik de potjes allemaal vol krijg.

Foto 3: otter spraint onder de boom van foto 2. Foto's Wim van Boekel

Heemtuin op de Natuurwerkdag

In de vorige info is er een stuk geschreven over de heemtuin. Er was een avond belegd over wat te doen met de heemtuin? Hier kwamen veel mensen op af en een eerste aanzet was gegeven.

Voor de natuurwerkdag op 7 november is er een klein groepje, die ook aanwezig waren op de avond in het voorjaar, wederom bij elkaar gekomen om met elkaar te praten over de heemtuin. Wat gaan we er mee doen? Welke richting gaan we er mee uit? Hoe reëel is een heemtuin bij twee keer per jaar onderhoud? Wat kunnen we er mee? Wat willen we ermee?

In het voorjaar kwam heel duidelijk naar voren dat het een prachtige open plek in het bos is, kinderen vangen er kikkers bij het leven, mensen komen er tot rust, sommigen hadden het geluk er vorig jaar een ijsvogel te zien. De plek moest open blijven, dat was wel duidelijk.

In kleine stappen willen we richting geven aan de heemtuin. Voor de natuurwerkdag hebben we besloten dat na de kaalslag en het wonderbaarlijke herstel van de begroeiing van de vijvers, nu de walkant aan de beurt was. Wat er gebeurde, was dat de begroeiing zo hoog werd, dat je er weer onderdoor kon kijken. Om het beschutte karakter van de heemtuin te behouden was het zaak de walkant goed aan te pakken. Besloten werd dat de hazelnotenbomen op de na-

tuurwerkdag half ingezaagd en plat gelegd werden, zodat er mooie takkenrillen konden ontstaan. Door de takken half in te zagen, zouden ze wel weer uitlopen en krijg je een groene walkant, dit houdt tevens wandelaars tegen om over de walkant heen te gaan.

Ook zouden we het leuk vinden om een natuurlijk zitje te maken, waar een ieder even lekker kan zitten. Of dat nu een wandelaar is of een stel jongeren, dat maakt niet uit. Meer mensen het bos in! De werkgroep bosplan heeft stammen gezaagd en deze zijn in een halve cirkel gezet en ingegraven aan het begin van de heemtuin. Met een vuurkorf in het midden tijdens werkdagen en het heeft meteen iets gezelligs. Aan het einde van de natuurwerkdag is het zitje meteen goed ingewijd, met soep en een borrel!

Foto's Huib Heres

Marc Planting heeft het hekje weer gelast en weer goed bevestigd als entree van de heemtuin en naast het hek werd een klein schuttinkje gevlochten, zodat je er niet meer omheen kon, maar gewoon door

het hek moet om in de heemtuin te komen. Bedankt hiervoor Marc!

In het vroege voorjaar, voordat NL doet start, komt deze werkgroep weer bij een om te brainstormen over het vervolg van het onderhoud van de heem-

tuin. Mocht je zin hebben om ook hiervoor uitgenodigd te worden, voel je vrij om contact op te nemen. Stuur een mail naar ivn.peize@gmail.com of neem even contact op met Yolanda.

Foto's Huib Heres

Gratis tuinonderhoud!

In de vorige info hebben jullie kunnen lezen dat ik sinds nu anderhalf jaar in Roderwolde woon en ik een onderneming heb in tuinonderhoud. Nu lijkt het me leuk om met een paar IVN-leden een tuingroepje te vormen van maximaal 4 personen.

We zouden dan op een (vaste) avond bij toerbeurt bij één van ons in de tuin kunnen werken van half maart t/m oktober. Ook tijdens vakanties kun je terugvallen op dit groepje zodat je geen gras van een halve meter in je tuin hebt staan bij thuiskomst. Je zou een keer een klus kunnen aanpakken waar je alleen geen puf voor hebt. Alles is bespreekbaar. Misschien is het handiger om een paar keer achter elkaar bij iemand in de tuin te werken om een klus af te krijgen en later wat meer tijd aan de andere tuinen te besteden. We houden wel een urenregistratie bij. We proberen aan het einde van een seizoen uit te komen met dat iedereen evenveel uren heeft gewerkt als ontvangen.

Vanzelfsprekend werken we zonder gebruik te maken van chemische bestrijdingsmiddelen.

Lijkt het je leuk om deel te nemen aan zo'n tuingroepje en heb je een tuin waar genoeg werk te doen is voor 4 personen: neem dan contact met me op: 06-42415799 of anketuinonderhoud@hotmail.com.

Groetjes Anke

Het bordje bij de huiszwaluwtil

Naar aanleiding van het vijftig jarig bestaan van IVN Peize is er een zwaluwtil geplaatst bij de vijver in Lange Streeken I langs de Hogeweg. Hier vliegen veel huiszwaluwen rond en door plaatsing van de til hoopt IVN Peize dat de huiszwaluwen zich hier gaan vestigen. Het was lastig om een bordje te vinden voor de paal bij de huiszwaluwtil. Tenminste als je er geen 400 euro voor over hebt. En het werd zo langzamerhand ook tijd.

Uiteindelijk is het ontwerp gemaakt door Henk Bakker en nu is het wachten wanneer het bordje opgeleverd wordt. Het bordje wordt gemaakt door Jaap de Vries Producties.

Sophie Kattouw

Foto links van huiszwaluw op bord van huiszwaluwtil: sovon.nl

HUISZWALUWTEL

Ter gelegenheid 50 jaar IVN Peize mede mogelijk gemaakt door Vogelbescherming Nederland, Nationale Postcode Loterij, Rabobank en Natuurmonumenten.

Nestkasten

Luchtacrobaten Jan van Bergen en Jan Rotteveel hebben in het Bosplan zo'n 20 nieuwe nestkastjes opgehangen en de oude kastjes gecontroleerd.

HET PINGUIN PRINSESJE

In een land hier heel ver vandaan, helemaal aan de Zuidpool waar het altijd koud is, leefde een heel verliefd stelletje KONINGS PINGUINS. Hoe ze elkaar hadden gevonden???

Dat was al heel bijzonder, want ze waren met wel honderden andere pinguïns en ze zagen er allemaal het zelfde uit. Hij zag haar en dacht, "wat een beauty", ging naar haar toe en zei: "hallo Beauty, hoe heet je eigenlijk?". Ze zei een tikkeltje eigenwijs "ik heet Beauty, omdat ik de mooiste ben en hoe heet jij?".

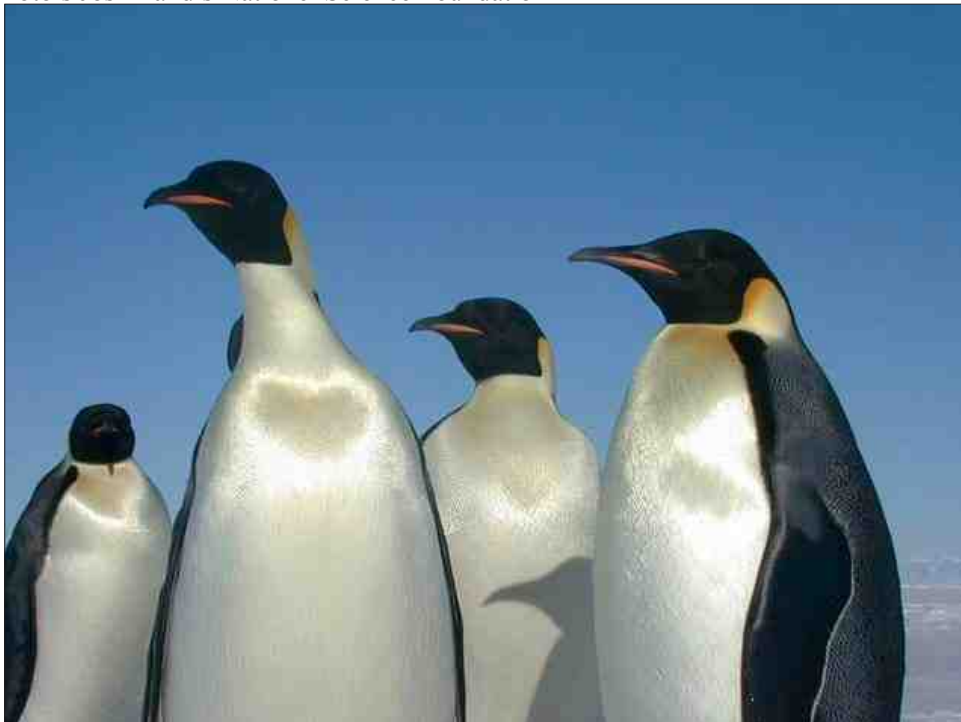
"Aangenaam kennis te maken, mijn naam is Dave", zei hij heel stoer. Maar goed het klikte meteen, het was liefde op het eerste gezicht zullen we maar zeggen.

De meeste PINGUINS komen aan het eind van de lente samen in broedkolonies om te paren, eieren te leggen en hun jongen groot te brengen. In de Zuidpool, ook wel ANTARTICA genoemd, is het een half jaar lang dag en nacht donker en 's zomers is het dag en nacht licht. Het duurde dan ook niet lang en het vrouwtje legde een ei samen met honderden andere vrouwtjes. Pinguïn eieren zijn wel bijzonder sterk. Ze hebben een hele dikke eierschaal. Dat moet ook wel, want het ei wordt om de beurt op de voeten van het mannetje en op de voeten van het vrouwtje uitgebroed. De pinguïnouders moeten heel goed opletten dat het ei niet op het koude ijs valt en er loert altijd gevaar van eidieven zoals meeuwen en ijshoenders. Nu is het zo, dat het vrouwtje weg moest om te eten en het mannetje moest maandenlang op het ei passen en dat is heel zwaar, want in de winter is het zo koud, wel - 50 graden. En het wordt niet licht. De pinguïns hebben

iets bedacht om zich warm te houden, dat doen ze door met z'n honderden op een kluitje te staan en gaan ze om de beurt aan de buitenkant en binnenkant anders is de kou niet te harden. Als de ergste kou voorbij is, worden één voor één de jongen geboren. Ook het ei van het verliefde paar kwam uit. De vader Dave was heel blij met het jong en noemde

Foto's Josh Landis Nationel Science Foundation

haar BEAUTYFUL HOPE. Beautiful omdat ze zo mooi was en Hope omdat hij vurig hoopte dat zijn lieve vrouwtje BEAUTY snel kwam om het nieuwe jong te bekijken. Maar dat duurde nog een hele tijd en hij had al die tijd niets te eten. Hij moest maar wachten en wachten en verzorgde het jong liefdevol en hield het lekker warm op z'n poten en onder zijn warme huidplooi. Het was een koddig gezicht hoe al die vaders zich voort bewogen op het ijs.

Na een tijdje kwamen eindelijk de vrouwtjes terug na een lange tocht. Nu waren de mannetjes aan de beurt om te eten. Ook de moeder van BEAUTYFUL HOPE kwam terug en was heel benieuwd of haar ei al uitgekomen was. Hoe was het mogelijk om haar mannetje terug te vinden in zo'n wirwar van kuikens en pinguïns. Het was even zoeken, maar ze vonden elkaar hoor. Wat waren ze blij!! Nu moest het mannetje het jong overdragen aan het vrouwtje, maar dat wilde hij eigenlijk niet. Hij was zo aan het jong gehecht geraakt. Uiteindelijk moest hij het wel doen, hij had zo'n erge honger. Na een liefdevolle omhelzing was het nu zijn beurt om te gaan eten en het vrouwtje beloofde goed op het mooie prinsesje te passen. Beautiful Hope groeide voorspoedig op en was uitgegroeid tot een beeldig Prinsesje, tikkeltje eigenwijs natuurlijk net als haar moeder. Ze kon al hele einden lopen en dat deed ze dan ook, dan liep ze te paraderen zo van "kijk mij eens". Tot ergernis van haar moeder. Die zei dan "dat loopt nog eens slecht met jou af, je moet

niet steeds zo ver weglopen". "Tuurlijk wel", zei ze dan. "Het leven is mooi en ik wil het beleven". Wat ze niet in de gaten had, dat er heel veel vrouwtjes-pinguïns waren die hun jong hadden verloren, of het enige ei was kapot gegaan en die vrouwtjes stonden jaloers te kijken als het beeldschone Prinsesje weer langs kwam lopen. En op een middag ging het

mis. Beautiful Hope kwam weer langs te koketteren en de jaloerse vrouwtjes gingen achter haar aan. Daar schrok de kleine pinguïn zo van, dat ze rende voor haar leven en de vrouwtjes er achteraan. Ze waren met hun vijven en probeerden haar allemaal te pakken. Oh oh oh, had nu maar naar je moeder geluisterd, nu heb je het al. Beurtelings

doken ze op de kleine en ze gunden haar niet aan elkaar. Dan moest ze maar dood. Gelukkig had de moeder in de gaten dat haar kleintje al een tijdje weg was en begon ongerust te zoeken, maar waar kon ze zijn en waar moest ze zoeken? Er waren overall duizenden kleine en grote pinguïns. Oh ze kon haar kindje niet vinden, wat moest ze doen! Ze rende radeloos door de menigte. Hé wacht eens, daar was een opstootje. En ja hoor, ze zag het al. Al die pinguïn-vrouwtjes waren haar Prinsesje aan het pikken. Maar dat pikte ze niet. Ze liep heel boos op ze af en joeg ze allemaal weg. Och en ach, het arme prinsesje kwam er helemaal kreukelig onder vandaan, maar verder was ze ongedeerd en ging gedwee met haar moeder mee. Nou dat was me een avontuur. Het Prinsesje was er helemaal beduusd van. De moeder zei maar niks meer. Haar dochttertje had nu wel wat geleerd, hoopte ze.

Na een paar maanden kwam papa Dave weer terug van de zware reis. Hij was helemaal naar de oceaan gelopen om vis en inktvis te eten en kwam nu met een volle buik terug. Die buik was nu zo dik en vol, hij kon amper meer lopen. Nu nog even volhouden, dan was het zover. Dan zou hij zijn vrouwtje

en schattige Prinsesje terug zien. Door de gedachte aan hen, ging hij steeds sneller lopen. Hij struikelde bijna over zijn eigen voeten. "Ik laat me nu maar verder glijden op mijn buik, dat is minder vermoeiend".

En zo half strompelend half glijdend kwam hij bij zijn gezinnetje terug. Wat waren ze blij om elkaar weer terug te zien. "Wat ben ik blij jullie terug te zien", zei Dave nog een keer. "Is er nog wat bijzonders gebeurd terwijl ik weg was??" "Oh, nee hoor, alles is goed gegaan. Ik heb goed op haar gepast", zei Beauty met een hoog rode kleur en ze knipoogde stiekem naar Beautiful. Hadden ze toch nog een geheimpje samen. Een paar weken later was het tijd voor Beautiful Hope om naar de crèche te gaan, dat was normaal voor peuters van haar leeftijd. Zo konden de ouders samen naar de oceaan lopen om vis te vangen en samen weer terug om de kleintjes te voeren. Wel zo gezellig. Er bleven altijd een paar volwassen pinguïns over om op te passen.

Dit was het verhaal over de Konings Pinguïns.

Karina H

Nacht van de Nacht, IVN Peize, 24 oktober 2015

Voor de eerste keer heeft ook IVN Peize meegedaan aan de landelijke activiteit "Nacht van de Nacht". We hebben een rondwandeling voorbereid door het Peizer bos. 's Middags zijn we bij de bewoners van de huizen aan de bosrand langs gegaan om hen te vragen of ze 's avonds hun buitenlichten wilden uitslaten. Het was hartverwarmend te merken dat ze hieraan met grote welwillendheid tegemoet wilden komen.

Vanaf kwart over zeven arriveerden de mensen die mee wilden lopen. Om half acht vertelde één van de gidsen tijdens de inleiding over het belang van de Nacht van de Nacht om aandacht te vragen voor de lichtvervuiling in onze maatschappij. Ook legde hij uit dat het belangrijk is om geen lichtjes aan te steken als we eenmaal in het bos zouden zijn. Want onze ogen hebben een tijdje nodig om aan het donker te wennen en als we licht aan doen, moeten onze ogen weer opnieuw wennen. Deze boodschap is goed overgekomen, want niemand heeft een lampje aan gedaan. Daarna vertrokken we met ca. 45 personen vanaf café Kok naar het Peizer bos. Zo'n 10 - 15 personen waren leden van IVN Peize, de rest niet-leden, zowel uit Peize als erbuiten. Er waren zelfs mensen uit Rotterdam, die op vakantie waren in Zuidlaren. Zowel de site van de Nacht van de Nacht als de site van DitisPeize waren dus goed bezocht. Heel leuk was dat de helft van de deelnemers kinderen waren. In het bos stonden we regelmatig even stil, om te kijken hoe licht het toch nog was, om te voelen of we de bomen konden herkennen aan hun bast

en of we voorwerpen konden herkennen door ze te voelen. Ook de sterke geur van de balsemien en hun springende zaden was een bijzondere ervaring in het donker. We waren blij verrast om de roep van de bosuil te horen.

Na afloop was er gelegenheid om bij Kok van een warme chocolademelk of koffie te genieten. De kinderen vertelden enthousiast wat ze het mooiste hadden gevonden: lopen in het donker - spannend - , het geluid van de bosuil. En ze vertelden wat ze zoal hadden gehoord van die meneer laatst op

school (Govert Schilling) over de sterren en hoever de zon van de aarde staat. Ook mensen uit Peize die regelmatig in het bos lopen, waren verrast hoe anders het bos is in het donker en wisten soms niet waar in het bos ze nou waren.

Dit was de eerste keer dat IVN Peize deze activiteit organiseerde, maar zeker voor herhaling vatbaar. Er borrelen al weer allerlei ideeën naar boven!

Aankondiging jaarvergadering IVN Peize

Dinsdagavond 23 februari aanvang 19.15 -19.45 uur. Wees allen van harte welkom. We zoeken altijd nog wel mensen voor een werkgroep, een bezorger, de kascommissie, enz enz. Uiteraard legt het bestuur verantwoording af.

Na de jaarvergadering is er om 20.00 uur een lezing door ons eigen IVN lid: Chris Smit!!! Een plantjesdeskundige en boeiend verteller. Laat u verrassen.
Entree 5 euro (inclusief 2 consumpties naar keuze).

Tijdens de vergadering is de consumptie voor rekening van de penningmeester.

Activiteiten jeugdcommissie IVN voorjaar 2016

Tijd en plaats volgt via ditspeize.nl, via de scholen en folders bij de bakker en de plus

17 januari vogelrestaurant, activiteiten om vogels in de winter te helpen

Maart: wilgen knotten gezamenlijk met de knotwerkgroep? (voor kinderen van 10+)

Mei: voegelexcurisie

Juni: Blote voetenpad (bij mooi weer)

Overzicht geplande activiteiten van de IVN volwassenengroep 2016

Januari	Zondag 3 januari 2016	Nieuwjaarswandeling. Verzamelen om 10:00 uur bij de kerk in Peize
Februari	Dinsdag 23 februari 2016	Hopbel Peize. Inloop 19 uur, vergadering van 19.15 -19.45. Om 20.00 uur lezing Chris Smit. Entree 5 euro (inclusief 2 consumpties naar keuze) Tijdens de vergadering is de consumptie voor rekening van de penningmeester.
Maart		Lezing (nog in te vullen)
April	waarschijnlijk zondag 17-4-2016	Vroege vogel excursie
Mei	waarschijnlijk vrijdag 20-5-2016	Boottocht op het Zuidlaardermeer
Juni	waarschijnlijk dinsdag 21-6-2016	Midzomeravondwandeling Flora en Fauna
September		Najaarsexcursie Vennebroek
Oktober		Nacht van de Nacht
November		Natuurwerkdag

Vergadercyclus IVN voorjaar 2016 van bestuur IVN Peize:

17 december
21 januari voorbereiding jaarvergadering
23 februari Jaarvergadering
24 maart
21 april
26 mei
23 juni

IVN - afdeling
Peize

info

IVN - afdeling
Peize

info

